

» Peter Therkildsens synspunkt og argumentation er derimod rendyrket og tendentiøs propaganda for molerindustriens interesser...

JØRGEN SAABY, Skolebakken 45, Sundby

En trussel mod UNESCO-projektet

Af Jørgen Saaby
Skolebakken 45, Sundby

MOLER: Peter Therkildsen giver i sit læserbrev dateret 22. marts 2016 udtryk for, at gravning i "Mosebjerg" og "Stærhøj" er forudsættningen for fortsat at kunne udvikle

UNESCO-verdensnaturarv-kandidaturet. Intet kunne være mere forkert - det er tværtimod at vende det hele på hovedet.

I de tidligste faser af forløbet i 2008/2009 omfattede kandidaturet alle molerlandskaberne ved den vestlige Limfjord - og således også "Mosebjerg" og "Stærhøj".

Dette havde baggrund i, at sagkyndige havde vurderet, at landskabet i sin helhed havde kvaliteter, som gjorde det værdigt til at komme på tentativlisten.

En gang årligt inviterer Molerindustrien en udvalgt skare - "molerarbejdsgruppen" - på spisning, hvor industrien informerer om status, og hvor man lægger en strategi for "den fremtidige molergravning". Alle ved, at den, der betaler gildet, også bestemmer menuen. Og "håndplukkede" gæster stiller sjældent kritiske spørgsmål til værten. På det årlige møde i september 2010 udtaler Damolin's adm. direktør Søren Klitskov, at han betragter UNESCO-projektet som én af firmaets tre hovedfjender! - en ganske opsigtsvækkende udtalelse. Og sådanne fjendskaber er næsten altid gensidige - således også i dette tilfælde.

Året efter bringer Bente

Lyndrup i selvsamme forum Søren Klitskov i forslag som medlem af UNESCO-forvaltningsgruppen, hvilket han sporenstregs takker ja til. To måneder senere besluttet det i den politiske styregruppe, at der fremsættes forslag om, at kandidaturet for Mors' vedkommende "skrumper" til kun at være "Hanklit". Et bemærkelsesværdigt tidsmæssigt sammenfald af hændelser! Hvad har Søren Klitskov med sit fjende-syn på UNESCO-projektet at gøre i selve "maskinrummet"? Det fremgår klart af fakta-blade i UNESCO-verdensnaturarvs bedømmelsesgrundlag, af man betragter råstofindvinding som den største trussel mod verdensnaturarv. De to ting er ganske enkelt hinandens modsætning og således uforenelige.

Peter Therkildsen har derfor i særlig grad et påtrængende forklaringsproblem,

når han argumenterer for, at gravning i "Mosebjerg" og "Stærhøj" skulle fremme UNESCO-kandidaturet - tværtimod. Peter Therkildsens synspunkt og argumentation er derimod rendyrket og tendentiøs propaganda for molerindustriens interesser, som i 30 år har været centreret omkring Moler-rapport 1985. Og selv om Peter Therkildsen ikke ser forandringer, er verden forandret, hvad angår såvel lovgrundlag som samfundets holdning til at beskytte værdifulde kystlandskaber. Så det er på høje tid at gøre op med 30 års stivnet vane-tænkning. Det har Region Nordjylland indset og haft politisk mod til at tage konsekvensen af ved at anbefale "Mosebjerg" og "Stærhøj Vest" udtaget af Råstofplan 2016. Stor anerkendelse af dette.